

● FOTOSEKCIJA KUD VIDE PREGARC

DVE LETI — BREZ PROSTOROV

Fotosekcija KUD Vide Pregarc bo v kratkem slavila dve leti svojega obstoja in delovanja. Kakšni so bili njeni začetki v letu 1978?

Stalne sodelavce Naše skupnosti so vse bolj družili izmenjavanje izkušenj, medsebojna pomoč in sodelovanje. Ker le organizirano delo rodi sadove, smo se s KUD Vide Pregarc dogovorili in pri društvu ustanovili fotosekcijo. Vendar že v prvem letu delovanja nismo imeli svoje temnice.

Problemi zaradi stalnega gostovanja v tujih prostorih in temnicah so se po letu 1978 nadaljevali tudi lani. Večji del smo gostovali v temnici in prostorih,

ki jih imajo fotoamaterji Ljudske tehnike z Vevč. To je bila seveda neracionalna in le začasna rešitev. Vevče so za moččanske fotoamaterje preveč od rok, av-

tobusne zveze niso najboljše, kaj pa to pomeni pri prenašanju občutljivega fotomateriala in še občutljivejših slik velikega formata, si ni težko predstavljati.

Zadnji čas pa celo Vevčani kažejo vse manj navdušenja nad našim gostovanjem. Temnico so začeli zaklepiti in najbrž ne bo dolgo, ko bomo stali pred zaprtimi vrati.

Kaj reš ni mogoče v vseh Mostah dobiti niti enega prostora, kjer bi si lahko fotoamaterji uredili svojo temnico? S tem je zavrtlo širjenje kroga mladih ljubiteljev fotografije, a tudi dosedanje članke je težko obdržati.

Kljub temu nas je še vedno 15 članov, od tega približno dve tretjini stalno aktivnih. Naš vodja je že obe leti dr. Tihomir Pinter.

Lani smo z izjemo poletnih počitnic prirajali stalna srečanja, poprečno vsaka dva ali tri tedne. Na njih smo se dalj časa ukvarjali z zgodovino in nastankom fotografije — s primerjavo domačega in tujega razvoja. Večji del časa pa smo vedno namenili praktičnim problemom, in to ne samo uporabi fotoaparata v vseh vremenskih razmerah, temveč smo začeli manj izkušene člane uvajati v delo v temnici. Razpravljali smo tudi o vsebini fotografskih razstav, ki smo jih videli v Ljubljani in okolici.

Verjetno smo se največ praktičnega naučili ob skupnem ocenjevanju svojih fotografij. Tako smo napravili izbor najboljšega in se pripravljali za sodelovanje na razstavah.

1. Lanske razstave članov fotosekcije

a) ob letni skupščini OZKO v glasbeni šoli Moste,

b) ob gostovanju KUD Vide Pregarc v Ravnah na Koroškem,

c) v Jelovškovi galeriji.

2. Sodelovanje članov fotosekcije na pomembnejših razstavah

a) pokrajina '79 v Kranju (Pinter, Vogrinčič, Juvan),

b) medklubna razstava v Dubrovniku (Pinter, I. nagarada, Jankovič)

c) republiška razstava na Vrhniki (Pinter, Juvan, Jež).

3. Samostojne razstave članov fotosekcije

a) Kancijan Hvastija je izbor svojih fotografij razstavljal v upravnici Mercatorja — tozd Grosist in tozd TMI, Ljubljana,

b) dr. Tihomir Pinter je v Novem Sadu in Dubrovniku razstavljal svoje železarje, v Jelovškovi galeriji pa je imel razstavo Iz delovnih organizacij.

Tradicionalno je že sodelova-

● AKTIV MLADIH DOPIŠNIKOV

Biti moramo aktivnejši

V začetku februarja smo se na gimnaziji Moste šestih sestali mladi dopisniki iz šol naše občine. Sklenili smo, da bomo napisali kroniko našega aktiva, ki deluje že tretje leto. Izvolili smo odbor za pripravo razstave o delovanju našega aktiva. Marko Pečauer pa nam je povedal nekaj o zgodovini mladinske organizacije in o delovanju OO ZSMS na šesti gimnaziji.

Ugotovili smo, da je dejavnost našega aktiva še premajhna in da se moramo v bodoče pogosteje pojavljati v časopisju s članki o življenju in delu na šolah naše občine.

VALERIJA ČRNČIČ

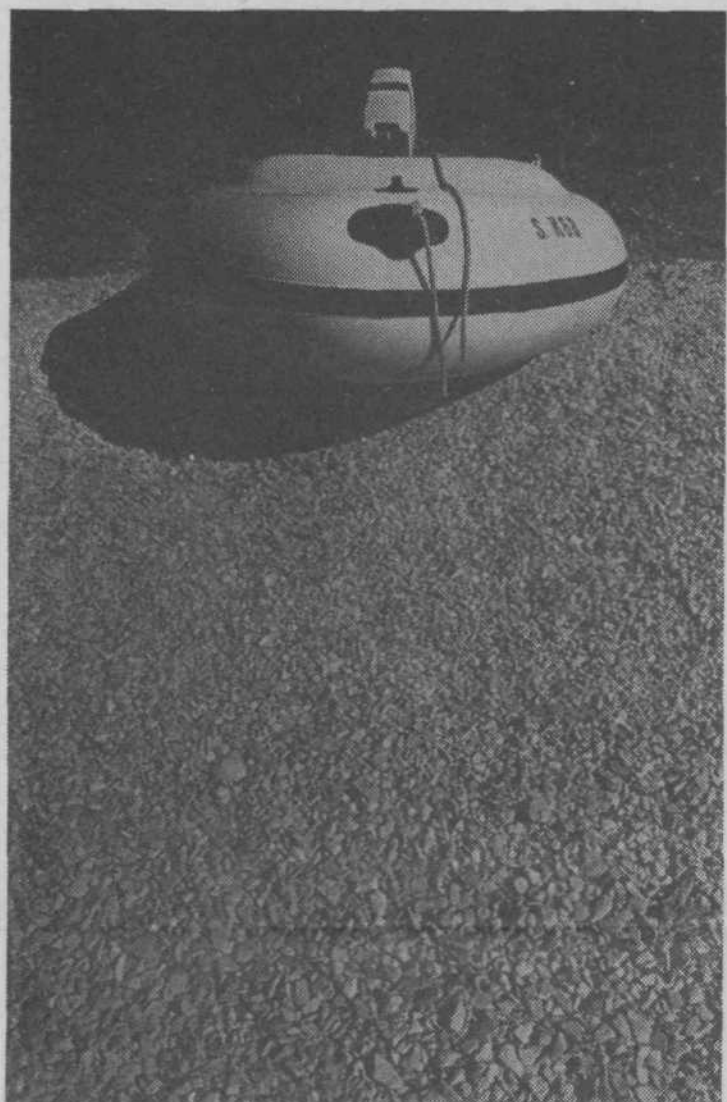

FOTO: ZORAN VOGRINČIČ

Ko si stopita v korak...

Vsakdanjik pomeni neprestano naglico. Na delo, h kosilu, po opravkih. Vse manj časa ostaja človeku zase, za prijatelje, za sočloveka. Odtujenost človeka od sočloveka je vse težje premagati, marsikdo ostaja osamljen in šele, ko je sredi problemov, se te osamljenosti prav zave. In takrat je težko kar čez noč najti sočloveka, nekoga, ki bo stal ob strani v najtežjih trenutkih. Kje najti pomoč? Takrat potrkajo na vrata Žive, svetovalnice za življenje v dvoje, takrat živijo njihovi telefoni.

Na tisoče ljudi je v desetih letih že obiskalo zavod s staršlovanskim imenom Živa, na tisoče jih je s posredovanjem Žive rešilo svoje probleme, ne samo probleme osamljenosti, rešili so tudi neskladja življenja v dvoje.

Njihove kartoteke so polne imen, polne podatkov o ljudeh, ki iščejo sebi primerne partnerje. Prva srečanja so plaha, podobna prvošolskim, odločitev o skupnem življenju je na začetku razumska, vendar pogosto vzklije ljubezen. V Živi si prizadevajo predvsem za pristne medsebojne odnose, opozarjajo ljudi, da se morajo neprestano prilagajati, da morajo duhovne vrednote prevladati nad materialnimi, da je treba najti veliko časa za življenjskega sopotnika, da je potrebno poiskati skupne prijatelje in skupen način preživljanja prostega časa. Zrele osebnosti laže plujejo čez čeri skupnega življenja, če pa se zatakne, je Živa še vedno mesto, kjer pomoči nikoli ne odklonijo.

Živa ima poleg ljubljanske centrale še enote v Mariboru, Beogradu in Zagrebu, močno pa si želijo razviti poverljive mreže, ki bi na terenu od-

krivala možne kandidate za skupno življenje. V njihovih kartotekah je zdaj veliko imen kmečkih fantov, zlasti z visokogorskih kmetij, ki ne morejo najti družic. Dekleta se nerada odločajo za kmetije, ki pa bi šele z njihovim prihodom zaživele, zdaj pa so obsojene na propad. Samo npr. na bloški planoti je več kot sto neporočenih fantov, marsikdo zato zapušča kmetijo. Podoben problem je z delavci na začasnem delu v tujini, ki so jim v Živi zlasti okrog novega leta namenili veliko pozornosti.

Živa, svetovalnica za življenje v dvoje, lahko marsikdaj pomaga. Prve informacije dobijo stranke lahko po telefonu (325-865, 313-186), sledi obisk v lično opremljenih prostorih za Bežigradom Hranilniška 7a. Zagotovljena je anonimnost. Potem pridejo prva srečanja. Zavedati se je seveda treba, da iskalec neveste ali iskalka ženina nista idealna, da tudi Živa ni samopostrežnica, v kateri bi si vsakdo lahko izbral najlepšega in najboljšega partnerja, pa je tudi pri obisku te ustanove treba ostati na realnih tleh...

GALERIJA POLJE

velika kulturna pridobitev

Pred slovenskim kulturnim praznikom je klinična bolnišnica za psihiatrijo v Polju slavila veliko kulturno pridobitev. S svečano otvoritvijo novih galerijskih razstavnih prostorov je stopila v novo ero že svoje tradicionalne razstavne dejavnosti, ki ob prvih začetkih l. 1968 v klubskih prostorih tedanjega I. moškega oddelka z razstavami umetniških likovnih del kljub različnim materialnim in drugim težavam ni odnehala, marveč se je po vsebini in kakovosti prireditve vse bolj razvijala in izpopolnjevala. Teamska povezava medicinskega strokovnjaka, likovnih pedagogov in delovnih terapevtov je končno dobila svojo veliko potrditev in perspektivo v prostorih nove galerije, v kletnih prostorih prvih moških oddelkov. Tako ji je odprta še večja možnost, da se po samoupravni ureditvi in tudi formalni ustanovitvi galerije Polje razstavljena dejavnost tudi uradno vključi v ljubljanski in torej tudi slovenski kulturni prostor.

Predlani smo z velikim kulturnim programom slavili desetletnico galerije — že pomemben jubilej — z razstavo Boljkovih grafik in plastik. Tokrat je pri nas razstavljal že drugič. Z ustreznimi podstavki za plastike nam je priskočila na pomoč galerija labirint v Ljubljani. Kulturni program je predlanskim obogatila s svojim čudovitim petjem operna pevka Vanda Gerlovič in takrat še prva pevka naše operne hiše s svojim dramskim sopranom Milka Evtimova ob spremljavi umetnika na klavirski harmoniki Milana Stanteta. To pot nam je pevka Vanda Gerlovič zapela Prešernovo Nezakonsko mater in arjo Santuce iz Cavalerije rusticane ob spremljavi Milana Stanteta. Razstavljavci so bili tokrat prejšnji in sedanjí klinične bolnišnice za psihiatrijo, ki so v iskanju svojega duševnega zdravja in identitete v ateljejih in drugih prostorih naše klinike likovno delovali in ustvarili prenekatero umetniško vredna likovna dela v različnih likovnih tehnikah in materialih. Zraven so bila razstavljena tudi nekatera obrtniška oblikovanja.

Doslej se je pri nas v poprej skromnih prostorih razstavnih možnosti zvrstilo okoli devetdeset avtorjev likovnih stvaritev, od teh osemdeset akademskih slikarjev in grafikov. Pravzaprav se je pri nas s svojimi deli zvrstila že skoraj vsa slovenska avantgarda likovnih ustvarjalcev, nekaj večkrat nagrajenih umetniških fotografov, dva slovenska priznana naivca in likovni samorastniki, ki so s svojimi deli dokazali tolikšno umetniško kvaliteto in produktivnost, da so bili vključeni v društvo slovenskih likovnih samorastnikov.

Veseli smo, da smo se tako vključili tudi v občinsko kulturno dogajanje in v kulturno-umetniško društvo dr. Lojza Krajergerja kliničnega centra v Ljubljani.

Upamo, da bomo kot del večje kulturne dejavnosti v tem delu Ljubljane uživali tudi vsi, tudi materialno podporo za našo razstavljavsko in spremljajočo kulturno dejavnost.

ANA ROJNIK-LOVRIN

VESTI IZ KULTURE

● V AVLI OBČINSKE SKUPŠČINE

Razstava akvarelov Janeza Ošabna

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je bila v sredo 6. februarja odprta v avli občinske hiše samostojna razstava akvarelov Janeza Ošabna.

Mnogim ljubiteljem likovne kulture ne bo prav nič tuje srečanje z deli tega prizadnega in marljivega likovnika — amaterja. Že od l. 1973 sodeluje na vsakoletni skupinski razstavi likovnih amaterjev v Jelovškovi galeriji. V taisti galeriji se je jeseni l. 1976 predstavil z malo večjim izborom del skupaj s slikarjem amaterjem Marinom Berovičem in arhitektom Tomažem Železnikom. V istem letu ga je medse pova-

bila moččanska akademska skupina za razstavo akvarelov v kulturnem domu na Vevčah.

Odkar smo se likovniki — amaterji združili v sekcijo pri KUD Vide Pregarc, Janez Ošaben stalno sodeluje na naših skupinskih razstavah. Vedno nam je tudi pripravljen pomagati in svetovati pri urešničevanju zadanih nalog in oblikovanju ljubiteljske likovne klutre.

Razstava, ki je bila odprta do

17. t. m., je bila njegova prva samostojna razstava.

Janez Ošaben je delavec v Saturnusu, kjer vodi tiskarno. Z likovnim oblikovanjem se je seznanil že v zgodnji mladosti, saj si je za življenje izbral litografski poklic.

Svoj likovni izraz išče v akvarelu, tej silno zahtevni, vendar danes že malo opuščeni slikarski tehniki. Njegov atelje je narava — majhne zasavske vasice s svojimi danes še redkimi starimi hišami, katere hoče ohraniti slikar s svojim likovnim sporočilom.

Prav v tem neposrednem stiku z naravo se lahko ustvarjalcu sprostitjo vse tiste slike, ki ob današnjem ritmu življenja in vsakodnevnem delu lahko zamro.

MATJAŽ ROLIH

Foto: D. J.

● ZA UVOD: RAZSTAVA IN NASTOP

60-letnica železničarske stavke

V avli Železniškega gospodarstva Ljubljana je bila počastitev slovenskega kulturnega praznika odprta razstava o tridesetletnem delovanju folklorne skupine železničarskega kulturno-umetniškega

društva Tine Rožanc.

Tri desetletja uspešnega dela slavi folklorna skupina v jubilejnem letu železničarske stavke. Slavnostni nastop skupine je bil zato hkrati tudi uvod v številne prireditve, s

katerimi bodo železničarji obudili spomin na razmere, procese in dogodke iz revolucionarnega delavskega gibanja med železničarji pred 60 leti.

ŽG Ljubljana